

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ค้นหาองค์ประกอบด้านบิตามารดา โดยอาศัยการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) (2) เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Model) ระหว่างองค์ประกอบด้านบิตามารดาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ในจังหวัดขอนแก่น และ (3) เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านบิตามารดาที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่นได้ดีที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 544 คน องค์ประกอบด้านบิตามารดา (ในที่นี้ คือ ตัวแปรสาเหตุ) พบว่า ประกอบไปด้วยองค์ประกอบด้านความกังวลด้านอารมณ์ของบิตามารดา, แบบแผนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, ความคาดหวังของบิตามารดา, การส่งเสริมและช่วยเหลือด้านการเรียนของบิตามารดา และการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ตัวแปรเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 องค์ประกอบด้านบิตามารดา

องค์ประกอบด้านบิตามารดาประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความกังวลด้านอารมณ์ของบิตามารดา, แบบแผนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, ความคาดหวังของบิตามารดา, การส่งเสริมและช่วยเหลือด้านการเรียนของบิตามารดา และการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง

5.1.2 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Model) ขององค์ประกอบด้านบิคมารดาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รูปแบบที่ได้ปรับปรุงสัมประสิทธิ์เส้นทางและผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว ดังแสดงในแผนภาพที่ 3 ซึ่งจากรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางตรงจากองค์ประกอบด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง และได้รับอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมจากองค์ประกอบ 4 ตัว คือ แบบแผนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, ความคาดหวังของบิดามารดา, การส่งเสริมและช่วยเหลือด้านการเรียนของบิดามารดา และความกังวลทางด้านอารมณ์ของบิดามารดา

5.1.3 ค่าสัมประสิทธิ์ของผล (Effect Coefficients)

ค่าสัมประสิทธิ์ของผล (Effect Coefficients) ประกอบด้วย ผลทางตรง (Direct Effect) ผลทางอ้อม (Indirect Effect) และผลรวม (Total Effect) ของตัวแปรสาเหตุที่ศึกษา ซึ่งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สรุปผลได้ดัง ตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ปริมาณผลทางตรง ผลทางอ้อม และผลรวมของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ตัวแปร	ผลทางตรง	ผลทางอ้อม	ผลรวม
ความกังวลทางด้านอารมณ์ของบิดามารดา	-	0.0554	0.0554
แบบแผนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	-	0.0990	0.0990
ความคาดหวังของบิดามารดา	-	0.0976	0.0976
การส่งเสริมและการช่วยเหลือด้านการเรียนของบิดามารดา	-	0.0672	0.0672
การส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง	0.1825	-	0.1825

5.1.4 กลุ่มขององค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ดีที่สุด

จากผลการวิเคราะห์เส้นทาง โดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรหรือองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียงตัวแปรหรือองค์ประกอบเดียว คือ การส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง โดยอธิบายความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ร้อยละ 3.33

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรได้มีการศึกษาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ให้ละเอียด และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ตัวประกอบ ควรใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลในกรณีที่มีจำนวนตัวแปรมาก